

opusdei.org

Jeg begynner stadig på nytt

Viktor Frankl, en psykiater på 1900-tallet, sa at vi burde leve "som om man begynte for andre gang". Det er et råd som den italienske supernumerario Gianluca Segre har til hensikt å følge. Han minnes hver dag den hellige Josemarías ord: "Nunc coepi: Nå begynner jeg på nytt!"

21.08.2006

Jeg ble kjent med Opus Dei som ung student, like før jeg begynte på universitetet. Jeg ble slått av

atmosfæren som utstrålte glede og medlemmenes menneskelige og yrkesmessige egenskaper.

Nå har jeg tilhørt verket siden slutten av 70-tallet.

Hva slags hjelp har du fått i disse årene?

Fremfor alt har det fått meg til å stadig forbedre meg, å styre tilbake til den for meg rette veien når jeg var i ferd med å avvike fra den. Først som student, siden som lærer – jeg er filosofilærer på en videregående skole i Torino – og endelig som ektemann og far.

Jeg har satt spesielt stor pris på at det har hjulpet meg til å utvide mine horisonter og det tror jeg kommer av at jeg hele tiden får undervisning i de kristne verdier.

Jeg husker nå at da jeg var student gikk jeg en gang på en

forelesningsserie som ble arrangert i et Opus Dei-senter. Der gikk vi gjennom de store tenkerne og filosofene, både de klassiske og de samtidige.

Men den aller beste hjelpen har vært den som gjaldt mitt indre liv: den kristne undervisningen, spesielt den åndelige veiledningen har ledet meg til i stor frihet og voksende grad å oppdage Gud og Hans nærvær i mitt liv. På den måten har jeg stadig mer, dag for dag, lært meg å omgås med Ham som med en venn.

Men hva hender hvis denne relasjonen og denne undervisningen blir avbrutt og ikke skjer kontinuerlig?

Ja, hvis den avbrytes er det bare å ta opp tråden på nytt på de møtene som holdes ukentlig eller månedlig.

I bunn og grunn kan man sammenlikne Opus Deis

undervisning med å fylle på bensin. Bilen kan fortsette å kjøre, men egentlig er det jeg selv som bestemmer hvor den skal kjøre.

Det er en ting til som jeg liker ved mitt kall. Den som blir medlem i Opus Dei stenger seg ikke inne i en gruppe, men oppfordres til å påta seg det ansvar og ta det personlige initiativ som kreves av et menneske som lever midt i verden.

Og når du får motta så mye, hvilken virkning har det på deg?

Jeg har fått så mye og ettersom det gode har en tendens til å flyte over er det nødvendig å gi andre av det jeg selv har fått motta.

Som eksempel kan jeg nevne at jeg som lærer foreslår gode kristne og menneskelige mål for mine elever. Hvis jeg gir en leksjon i filosofi eller historie, gir det meg mulighet til å behandle etiske og antropologiske

spørsmål som interesserer mine elever.

Iblant er det de som foreslår et emne selv. For noen dager siden snakket vi for eksempel om Konsilet i Trient og de stilte spørsmål om skriftemål, samvittigheten og meningen med det gode og det onde.

Ett av de fremste ønsker for en kristen bør være, som den hellige Josemaría minnet oss om, å ”formidle den rette lære”. Jeg prøver å gjøre dette på en naturlig måte og jeg respekterer samtidig den enkeltes samvittighet, men uten av den grunn å fravike selve sannheten i budskapet.

Det er bra om man analyserer mange historiske hendelser i denne ånd. Mine elever vet for eksempel at jeg nekter å behandle middelalderen som en tid full av mørke og vrangforestillinger. Jeg presenterer heller ikke naturvitenskapen som

noe som motsier troen, men snarere tvert imot, som noe som bekrefter vår tro.

Det gleder meg alltid stort når jeg oppdager elever som av seg selv leser bøkene jeg anbefaler i forelesningene og som jeg foreslår at de leser i sommerferien. Det er tydelig at de lengter etter sannheten.

I de senere år har noen venner og jeg organisert kurs som vi kaller "Minimaster". Der tar vi opp noen historiske emner, politiske, økonomiske eller bioetiske tanker og andre aspekter som angår naturvitenskapen, filosofien og troen. Alle disse emnene samler vi under en fellesnevner, som er den kristne humanismen!

Min hustru og jeg har hatt gleden av å se hvordan våre barn – sammen med våre venners barn – deltar i en barneklubb der noen eldre ungdommer organiserer leker og

lærerike aktiviteter. Undervisningen i den kristne læren som de også får der, har Opus Dei ansvar for.

Jeg har innsett at det store idealet – å vise hvordan Kristus finnes hos oss i vår menneskelige tilværelse – krever at jeg selv kan kjempe mot mine feil og mangler, som i mitt tilfelle er at jeg kan være ganske utålmodig og nervøs. Kristus ber meg å lete etter ham i mitt liv, i mitt arbeid og i familien.

Veien til hellighet finner man i alle hendelser, i hvert øyeblikk og i hvert og ett av de seksti sekundene som Kipling snakker om. Dersom jeg har en sterk overbevisning om sannheten i dette kan jeg begynne hver dag med nytt mot og nytt håp.

Og livets eventyr begynner dermed på nytt hver dag!

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://opusdei.org/nb-no/article/jeg-
begynner-stadig-pa-nytt/](https://opusdei.org/nb-no/article/jeg-begynner-stadig-pa-nytt/) (03.04.2026)